

Bryssel den 12 maj 2021
(OR. en)

8604/21

Interinstitutionellt ärende:
2021/0039(COD)

TRANS 270
MAR 78
EDUC 157
SOC 259
ETS 5
MI 329
CODEC 671

RAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)
Föreg. dok. nr:	6868/2/21 REV 2
Komm. dok. nr:	6209/21
Ärende:	Förberedelser inför rådets möte (<u>transport, telekommunikation och energi</u>) den 3 juni 2021 Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller övergångsbestämmelser för erkännande av bevis från tredjeland – Allmän riktlinje

FÖRSLAGETS BAKGRUND OCH INNEHÅLL

1. Den 18 februari 2021 översände kommissionen ovannämnda förslag till Europaparlamentet och rådet.
2. Besättningsmedlemmar som innehar bevis från tredjeland utgör en betydande del av arbetsstyrkan – särskilt på vissa vattenvägar inom unionen – i en sektor där det redan råder brist på kvalificerade arbetstagare.

3. Mot bakgrund av detta och med hänsyn till situationen är syftet med förslaget att ändra övergångsbestämmelserna i direktiv (EU) 2017/2397⁷ om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart¹ till att omfatta tredjelandshandlingar.
4. I artikel 38 i det direktivet fastställs övergångsbestämmelser för bevis från tredjeland som utfärdats före den 18 januari 2022. I allmänhet är dessa bevis giltiga i högst 10 år på de inre vattenvägar i unionen där de var giltiga före detta datum.
5. Direktivet innehåller dock inga övergångsbestämmelser för bevis från tredjeland som för närvarande erkänns av medlemsstaterna unilateralt eller i enlighet med deras internationella avtal.
6. Från och med den 17 januari 2022 kommer därför bevis från tredjeland att erkännas i unionen först när kommissionen har antagit en genomförandeakt om att i unionen erkänna handlingar som utfärdas av det berörda tredjelandet. Eftersom förfarandet för erkännande av tredjelandshandlingar tar ganska lång tid och kanske inte kan slutföras i tid har kommissionen föreslagit att föreskriva en lämplig period (till och med den 17 januari 2023) under vilken en medlemsstat, på grundval av sina nationella krav som fastställts före den 16 januari 2018 och med avseende på den medlemsstatens territorium, får fortsätta att erkänna bevis från tredjeländer som för närvarande erkänns av den medlemsstaten unilateralt eller på grundval av ett internationellt avtal.
7. Därför föreslår kommissionen att artikel 38 i direktiv (EU) 2017/2397 ändras genom att de två nya punkterna 7 och 8 läggs till.

ARBETET INOM RÅDET

8. Medlemmarna i arbetsgruppen för sjöfart behandlade förslaget vid flera informella möten under det första halvåret 2021. Arbetet inleddes med en föredragning av kommissionen och en första behandling den 1 mars 2021.
9. Vid ett informellt möte den 7 maj 2021 behandlade medlemmarna i arbetsgruppen för sjöfart ordförandeskapets senaste kompromissförslag, som återfinns i bilagan till denna rapport.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397 av den 12 december 2017 om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG (EUT L 345, 27.12.2017, s. 53).

10. Baserat på överläggningarna föreslogs och godkändes följande få ändringar, i syfte att förtydliga förslaget eller göra det mer flexibelt:
- En tydlig hänvisning till medlemsstaternas internationella avtal har förts in i den föreslagna nya punkt 8.
 - Medlemsstaterna föreslås få fortsätta att erkänna bevis som utfärdats av ett tredjeland före den 18 januari 2024 (och inte den 18 januari 2023 som kommissionen föreslagit).
 - Framför allt har övergångsbestämmelserna förtydligats så att skyldigheten att införliva ändringsdirektivet har anpassats till skyldigheten att införliva (inbegripet att helt avstå från att införliva) direktiv (EU) 2017/2397, för att därigenom undvika att skapa ytterligare administrativ börda jämfört med medlemsstaternas skyldigheter enligt sistnämnda direktiv. Detta görs genom en ändring av artikel 10.3 i det befintliga direktivet (i stället för den nya punkt 8 som föreslagits av kommissionen och som strukits i ordförandeskapets kompromissförslag).

ARBETET INOM EUROPAPARLAMENTET OCH ANDRA UNIONSORGAN

11. Europaparlamentets utskott för transport och turism utsåg Andris Ameriks (S&D-Lettland) till föredragande den 18 mars 2021.
12. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande den 24 mars 2021².

KVARSTÅENDE FRÅGOR

13. Inledningsvis vill ordförandeskapet understryka att den bifogade texten noggrant har utarbetats i syfte att beakta alla farhågor som framförts av medlemsstaterna och kommissionen, framför allt för att ge rättslig säkerhet och klarhet i fråga om införlivandet.
14. Litauen vidhåller dock följande ståndpunkt: det undantag som fastställs i artikel 39.2 i det nuvarande direktivet bör tillämpas med avseende på skyldigheten att införliva den nya punkt 7 i förslaget. De enda bestämmelser i direktiv (EU) 2017/2397 som ålägger medlemsstaterna skyldigheten att kräva att däckspersonal i sjöfart på deras vattenvägar medför antingen ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2

² Dok. 7463/21.

eller 10.3 fastställs i artiklarna 4.1, 5.1 och 6 i nämnda direktiv. Med hänsyn till att artikel 39.2 i direktiv (EU) 2017/2397 undantar en medlemsstat³ från skyldigheten att sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa överensstämmelse med artiklarna 4.1, 5.1 och 6 förutsätts det att en sådan medlemsstat inte är bunden av kravet i bestämmelserna i artiklarna 4.1, 5.1 och 6 att kräva att endast en viss typ av bevis innehas. Därför kan den medlemsstaten fortsätta att åtnjuta rätten att fatta beslut om vilka bevis för kvalifikationer som den kräver att däckspersonal i sjöfart på dess territorium innehar, så länge som medlemsstaten, utöver andra bevis för kvalifikationer (såväl nationella som sådana som utfärdats av ett annat land), även erkänner unionsbevis för kvalifikationer eller bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 eller 10.3.

15. Kommissionen vidhåller i detta skede av förfarandet en allmän reservation mot eventuella ändringar av dess förslag, i avvaktan på Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen.

SLUTSATS

16. Coreper uppmanas att bekräfta den kompromiss som nåtts i arbetsgruppen och att översända det reviderade kommissionsförslaget, som återges i bilagan, till rådet för överenskommelse om en allmän riktlinje.

³ Dvs. en medlemsstat i vilken alla de personer som avses i artiklarna 4.1, 5.1 och 6 enbart verkar på nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara vattenvägnät.

2021/0039 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller övergångsbestämmelser för erkännande av bevis från tredjeland

(Text av betydelse för EES)

**EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV**

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397¹ fastställs övergångsbestämmelser för att säkerställa fortsatt giltighet för kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas före utgången av direktivets införlivandeperiod och för att ge kompetenta besättningsmedlemmar rimlig tid att ansöka om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett annat bevis som erkänns som likvärdigt. Med undantag för de båtförarcertifikat för sjöfart på Rhen som avses i artikel 1.5 i rådets direktiv 96/50/EG² gäller dock dessa övergångsbestämmelser inte de kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdats av tredjeländer och som för närvarande erkänns av medlemsstaterna enligt deras nationella krav eller enligt internationella avtal som var tillämpliga innan direktiv (EU) 2017/2397 trädde i kraft.
- (2) I artikel 10.3, 10.4 och 10.5 i direktiv (EU) 2017/2397 fastställs förfarandet och villkoren för erkännande av bevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av myndigheter i ett tredjeland.
- (3) Eftersom förfarandet för erkännande av tredjelandshandlingar grundar sig på en bedömning av systemen för utfärdande av bevis i det tredjeland som lämnar in begäran, för att man ska kunna avgöra om utfärdandet av de bevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som anges i begäran omfattas av krav som är identiska med dem som fastställs i direktiv (EU) 2017/2397, är det osannolikt att erkännandeförfarandet kommer att kunna slutföras före den 17 januari 2022.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397 av den 12 december 2017 om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG (EUT L 345, 27.12.2017, s. 53).

² Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).

- (4) För att säkerställa en smidig övergång till det system för erkännande av tredjelandshandlingar som fastställs i artikel 10 i direktiv (EU) 2017/2397 är det nödvändigt att föreskriva övergångsbestämmelser som ger tredjeländerna den tid som krävs för att anpassa sina krav till dem som fastställs i direktivet samt att göra det möjligt för kommissionen att bedöma deras system för utfärdande av bevis och vid behov anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 10.5 i direktivet. Dessa bestämmelser skulle också säkerställa rättssäkerhet för enskilda och ekonomiska aktörer som är verksamma inom sektorn för transport på de inre vattenvägarna. Mot bakgrund av dessa mål är det lämpligt att fastställa brytdatumet för de tredjelandshandlingar som omfattas av dessa övergångsbestämmelser utifrån utgången av perioden för införlivande av det direktivet, förlängt med två år.
- (5) För att säkerställa överensstämmelse med de övergångsbestämmelser som är tillämpliga för medlemsstaterna enligt artikel 38 i direktiv (EU) 2017/2397 bör övergångsbestämmelserna för kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av tredjeländer och erkänns av medlemsstaterna inte gälla efter den 17 januari 2032. Erkännandet av sådana kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker bör dessutom begränsas till de inre vattenvägar i unionen som är belägna i den berörda medlemsstaten.
- (6) För att säkerställa överensstämmelse med de övergångsbestämmelser för kvalifikationsbevis som utfärdas av medlemsstaterna är det lämpligt att klargöra att i fråga om bevis från tredjeland omfattar de identiska krav som avses i artikel 10.3 i direktiv (EU) 2017/2397 även kraven för utbyte av befintliga bevis som anges i artikel 38.1 och 38.3 i det direktivet.
- (7) För att ge företag och arbetstagare inom sektorn för transport på de inre vattenvägarna rättslig klarhet och säkerhet bör direktiv (EU) 2017/2397 därför ändras i enlighet med detta.

- (8) För att medlemsstaterna så snart som möjligt ska kunna införliva de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv bör det träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (9) I enlighet med artikel 39.4 i direktiv (EU) 2017/2397 är en medlemsstat inte skyldig att införliva det direktivet så länge som sjöfart på inre vattenvägar inte är tekniskt möjlig på dess territorium. Samma undantag bör gälla detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv (EU) 2017/2397 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 10 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats i enlighet med ett tredjelandets nationella bestämmelser som innehåller krav som är identiska med kraven i detta direktiv, inbegripet de som anges i artikel 38.1 och 38.3, vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen, under förutsättning att det förfarande och de villkor som anges i punkterna 4 och 5 iakttas.”.
2. I artikel 38 ska följande punkt läggas till:

”7. Till och med den 17 januari 2032 får medlemsstaterna fortsätta att, på grundval av de nationella krav i medlemsstaterna eller internationella avtal som var tillämpliga före den 16 januari 2018, erkänna kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av ett tredjeland före den 18 januari 2024. Erkännandet ska begränsas till de inre vattenvägarna på den berörda medlemsstatens territorium.”.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 17 januari 2022 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Undantaget i artikel 39.4 i direktiv 2017/2397 ska tillämpas i enlighet med detta.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande